

**Posudek na bakalářskou práci Evy Ludvíkové
“The themes and narrative strategies in selected works of Ian McEwan”**

Jako téma své bakalářské práce si Eva Ludvíková zvolila srovnání dvou patrně nejznámějších románů předního současného britského prozaika Iana McEwana *The Cement Garden* (1978, Betonová zahrada) a *Atonement* (2001, Pokání). Cílem práce je analýza a srovnání hlavních témat a narativních strategií které lze v těchto dílech vysledovat. Přestože se jedná o díla poměrně všeobecně známá, jejich srovnání není úkol snadný jak by se snad mohlo na první pohled zdát. Betonová zahrada je McEwanova románová prvotina napsaná v období kdy jeho tvorba byla doslova prostoupena obrazy a motivy násilí, zvrácenosti a tabuizovanými tématy (odtud i autorova přezdívka „Ian Macabre“), rozsahově, tématicky i stylisticky jen těžko konkurující Pokání, autorovu zatím nejzralejšímu a nejvíce oceňovanému románu. Přesto však lze ve srovnání těchto románů najít určitou organickou kontinuitu a propojenost v autorově spisovatelské kariéře, a proto považují takové srovnání za velmi podnětné téma představující pro jeho autorku zajímavou příležitost pro demonstraci její schopnosti analytické práce s textem.

Za nesporný klad práce považují její ucelenou a přehlednou formální a organizační strukturu - celá práce je velmi koherentní, jen minimálně odbočuje od svého ústředního tématu, její rozdělení do jednotlivých kapitol jasně odráží autorčin myšlenkový postup i strukturu její argumentace. Každá kapitola začíná úvodním odstavcem, který předznamenává, čím a z jakého důvodu se daná kapitola bude zabývat. Autorka dobře a citlivě pracuje s primárními i sekundárními zdroji, její citace jsou výstižné a vždy ilustrují její myšlenky či teze. Pozitivem je také fakt, že vybrané romány nejsou diskutovány odděleně, ale dohromady z hlediska vybraných aspektů. Předností práce je také její čtivý styl s minimem gramatických nepřesností i její místy originální interpretace dokazující že Eva Ludvíková je velmi pozornou čtenářkou se smyslem pro detail, která se nebojí přijít s vlastními nápady a postřehy a tím obohatit již tak nadstandardně zvládnutou metodu „close reading“. Za nesmírně důležitou část práce u srovnání takto odlišných děl považují kapitoly zabývající se rozdíly mezi nimi. I zde autorka vhodně volí podkapitoly které nejlépe vystihují McEwanův posun od Betonové zahrady k Pokání – téma metafikce, vypravěčská perspektiva a techniku intertextovosti. Z těchto podkapitol považují za nejzdařilejší a nejkomplexnější tu zabývající se vypravěčskou perspektivou, ke zbývajícím dvěma bych rád vyjádřil své připomínky neboť se domnívám, že mohly být zpracovány detailněji:

1. Kapitola „Historiography and Metafiction“ začíná odstavcem na téma role paměti a vztah paměti a historie v románu Pokání – proč toto téma, které jak autorka sama přiznává je jedním z ústředních, není zpracováno v samostatné kapitole?
2. Téma psaní je jedním z klíčových v Pokání – dokázala by autorka najít ještě jiné příklady, jakým je toto téma zpracováno v tomto románu kromě těch, které sama zmiňuje?
3. Stejná otázka by se týkala techniky intertextovosti v tomto románu – našla by autorka ještě jiné příklady než ty co zmiňuje?

Přesto se domnívám, že bakalářská práce Evy Ludvíkové je velmi zajímavá, dobře strukturovaná a podepřená znalostí a využitím primárních i relevantních sekundárních zdrojů. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.

V Praze 19.5.2010

.....
PhDr. Petr Chalupský, PhD.
vedoucí práce

